

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5Csp/53/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8223210438
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Rebej
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2024:8223210438.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom Mgr. Marekom Rebejom v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX B., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 500,00 Eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 03.11.2023 sa žalobkyňa domáhala od žalovaného zaplata sumy 1.500,00 Eur a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnila žalobkyňa tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp.zn. 8Csp/13/2022, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a určenie neprijateľnosti štyroch zmluvných podmienok, bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky v celom rozsahu úspešná, rozsudkom Okresného súdu Bardejov sp.zn. 8Csp/13/2022, z 31.07.2023, ktorý nadobudol právoplatnosť 22.08.2023 (ďalej len Základné konanie). Súd prvej inštancie určil, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 27.09.2010 je bezúročný a bez poplatkov a určil neprijateľnosť štyroch zmluvných podmienok uvedených v čl. 8, bod 8.1; článku 8, bod 8.4.; v článku 14 a v článku 18 Zmluvných dojednaní k Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX, zo dňa 27.09.2010. Ďalej v žalobe citovala body 34., 36., 45., 46., 47., 48., 51., 52. odôvodnenia uvedeného rozsudku. Ďalej uviedla, že ako spotrebiteľka si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie jej spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného primeraného finančného zadostučinenia proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný. Slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška primeraného finančného zadostučinenia preto nemôže mať len symbolický význam, nakoľko primerané finančné zadostučinenie len v symbolickej výške nemôže byť ani primeraným ani spravodlivým. V tejto súvislosti dala do pozornosti, že na rozdiel od iných inštitútov finančného zadostučinenia existujúcich v právnom poriadku SR (napr. ochrana

osobnosti), v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadosťučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, tak pri inštitúte primeraného finančného zadosťučinenia je možné zadosťučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je primerané finančné zadosťučinenie odmenou spotrebiteľa za úspech na súde v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Ak má reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním primeraného finančného zadosťučinenia v takej výške aby mala nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo primerané finančné zadosťučinenia priznané v symbolickej výške splňať nemôže. Aj keď výška primeraného finančného zadosťučinenia sa nedokazuje a súd ju stanovuje voľnou úvahou, tak kritériá, z ktorých by mala voľná úvaha vychádzať, vyplývajú z intenzity porušenia spotrebiteľského práva zo strany dodávateľa. Vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka, je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia, suma o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil, alebo sa chcel obohatiť. Pri nepeňažných nárokoch, z ktorých nevyplýva výška finančného plnenia, by takýmto kritériom mala byť recidíva porušovania spotrebiteľského práva s tendenciou zvyšovania primeraného finančného zadosťučinenia pri zistení opätovného porušenia spotrebiteľského práva. Vznik ujmy ani hrozba ujmy nepredstavujú žiadnu podmienku priznaného nároku na primerané finančné zadosťučinenie. Nakoľko je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy. Primerané finančné zadosťučinenie vo vzťahu k určaniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru uplatňuje vo výške 300,00 Eur. Vo vzťahu k štyrom, v základnom konaní judikovaným neprijateľným zmluvným podmienkam, si uplatnila primerané finančné zadosťučinenie za každú vo výške 300,00 Eur, spolu vo výške 1.200,00 Eur. Spolu si za päť porušení spotrebiteľského práva žalovaným v základnom konaní uplatňuje 1.500,00 Eur. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkom v základnej veci, t.j. rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp.zn. 8Csp/13/2022 z 31.07.2023 a jeho odôvodnením, ktoré je hmotnoprávnou podmienkou nároku na primerané finančné zadosťučinenie a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva v základnej veci nie je možné v konaní o primerané finančné zadosťučinenie ani rozširovať, ani zužovať.

2.1. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 20.11.2023 k žalobe uviedol, že žalobkyňa si uplatňuje nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výšku určila paušálnym spôsobom 300,00 Eur a tento si uplatňuje vo vzťahu k jednotlivým výrokom z rozsudku vydaného v konaní sp.zn. 8Csp/13/2022 vedenom pred Okresným súdom Bardejov. Samotný spôsob „určenia“ sumy zadosťučinenia v žalobe je v rozpore s povahou a podstatou finančného zadosťučinenia ako takého, a zrejme aj absencia poplatkovej povinnosti podľa zákona č. 71/1992 Zb. je dôvodom, aby žalobkyňa vecne zdôvodnila výšku jednotlivých súm a ich paušalizáciu. Žalobkyňa v podanej žalobe uviedla, že predpokladom priznania finančného zadosťučinenia nie je ani existencia ujmy a ani hrozba ujmy. V tomto smere treba dať žalobkyni za pravdu, avšak jej tvrdenie v žiadnom prípade už neobstojí - pokiaľ ide o stanovenie výšky zadosťučinenia, právna úprava vyžaduje, aby priznaná suma bola (a) zadosťučinením a bola (b) primeraná. Podaná žaloba neobsahuje žiadne skutočnosti a/alebo tvrdenia, ktorými by bolo splnené týchto dvoch podmienok, predpokladov pre vyhovenie žalobe. Podaná žaloba neobsahuje ani žiadny dôvod, v zmysle ktorého by mal postup žalobkyne oporu v nejakom zákone. Zákon č. 250/2007 Z.z. v ustanovení § 3 ods. 5 a ani v žiadnom inom ustanovení, a ani iný právny predpis neurčujú, že finančné zadosťučinenie sa priznáva separátne k jednotlivým výrokom. Najvyšší súd SR vo svojich rozhodnutiach uviedol, že finančné zadosťučinenie je určitým vyjadrením „odmeny“ spotrebiteľovi za to, že inicioval súdne konanie voči dodávateľovi. Z toho podľa žalovaného plynie, že aj Najvyšší súd SR predpokladá individuálne rozhodnutie o zadosťučinení ako zavŕšenie ochrany spotrebiteľa, ktoré má byť spravodlivé a primerané. To sa o žalobcovej požiadavke povedať nedá, lebo nielen uvádza paušálne sumy, ale rozsudok č.k. 8Csp/3/2022 ani nepovažuje za zavŕšenie poskytovania ochrany spotrebiteľovi. Žalobkyňa na zdôvodnenie tvrdeného nároku neuviedla v žalobe žiadne skutočnosti, ktoré by zodpovedali ani právnej povahe uplatňovaného nároku a ktoré by zdôvodnili primeranosť žalovanej sumy v konkrétnom prejednávacom prípade. Nie je potom zrejmé, na základe akých individuálnych okolností žalobkyňa určila sumu zadosťučinenia – veď „individualizáciu“ vylučuje samotný paušálny spôsob určenia finančného zadosťučinenia. Zadosťučinenie“ je forma náhrady ujmy v nemajetkovej oblasti. Právny poriadok pozná takúto formou náhrady či odškodnenia v rôznych prípadoch a situáciách. Pre porovnanie je možné poukázať na to, že žalobkyňou požadovaná suma napríklad dosahuje sumu bolestného v prípade niektorých stredne ťažkých úrazov či poškodení zdravia. Týmto prímerom poukázal žalovaný na to, že požiadavka žalobkyne, ak by bola oprávnená, je zjavne neprimeranou. Taktiež

z podanej žaloby nie je zrejmé, z akého dôvodu si žalobkyňa uplatňuje duplicitnú požiadavku na primerané finančné zadosťučinenie na základe ustanovení článku 8 („dohoda o poskytnutí služby“). Ustanovenia bodu 8.1 a 8.4 nepredstavujú samostatné dve zmluvné podmienky, ale v skutočnosti len jedno ustanovenie. Formálna stránka daná tým, že sa ich týkajú dva samostatné výroky nemení nič na tom, že ide o ustanovenia tvoriace konkrétny obsahový celok týkajúci sa tej istej služby. Z toho dôvodu nemá oporu ani tvrdenie žalobkyne a ani uplatňovanie nároku zodpovedajúceho sume 2 x 300,00 Eur. Uplatňovanie nároku na finančné zadosťučinenie v súvislosti s bodom 8.1 a 8.4 je podľa žalovaného v rozpore so zákonom a dobrými mravmi, pretože na základe článku 8 – dohoda o poskytnutí služby – si žalobkyňa uplatnila právo na odklad splatnosti splátok. Najvyšší súd SR sp.zn. 6Cdo/127/2017: „Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany.“ Žalovaný tvrdí, že uvedený účel bol dosiahnutý už rozsudkom č.k. 8Csp/13/2022. Dané rozhodnutie bolo vydané v čase, kedy si žalovaný voči žalobkyni neuplatňoval žiadny nárok, zmluvný vzťah bol ukončený. Žalovaný tvrdí, že neexistujú žiadne okolnosti preukazujúce primeranosť žalovanej sumy; nakoniec potvrdzuje to aj absencia tvrdení v žalobe. Žalovaný nepopiera tú skutočnosť, že výška zadosťučinenia v peniazoch je predmetom úvahy súdu. Súdna prax ale konštantne k rozhodovaniu o finančnom zadosťučinení vyžaduje, aby sa úvaha súdu opierala o celkom konkrétne a preskúmateľné hľadiská. Uplatnenie voľnej úvahy sa podľa Najvyššieho súdu SR (napr. rozhodnutie sp. zn. 3Cdo/25/2019) nesmie stať nepreskúmateľnou ľubovôľou súdu, vymykajúcou sa akejkolvek kontrole. Nemožno priznávať neprimerané, či dokonca tak premrštené sumy, ktoré by vo svojich dôsledkoch viedli k bezdôvodnému obohacovaniu sa. Najvyšší súd SR v rozhodnutí z 27. apríla 2006 sp.zn. 4 Cdo 171/2005 konštatoval, že i keď je výška zadosťučinenia v peniazoch predmetom úvahy súdu, jeho úvaha sa musí opierať o celkom konkrétne a preskúmateľné hľadiská. Krajský súd v Prešove vo svojej rozhodovacej praxi (napr. rozsudok sp. zn. 14Co91/2012) uviedol, že s ohľadom na jeho (pozn. § 3 ods. 5 uvedeného zákona) neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia je nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. Žalobkyňa žiadne také skutočnosti netvrdí. Pretože podaná žaloba neobsahuje žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by odôvodnili žalované nároky, žiadne dôvody odôvodňujúce ich výšku a splnenie zákonných atribútov – najmä vo vzťahu k primeranosti – žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú a navrhuje ju zamietnuť. Práve s ohľadom na vyššie uvedené je podľa žalovaného dôvodné tvrdiť, že žalobkyňa nárok na primerané zadosťučinenie nemá, a ak áno tak len v symbolickej výške 1,-Eur.

3. Žalobkyňa v podaní doručenom súdu dňa 06.12.2023 k vyjadreniu žalovaného uviedla, že právoplatný rozsudok súdu vydaný v základnom konaní je prílohou žaloby, pričom jasne deklaruje, že v právnom vzťahu založeným Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.09.2010 došlo k porušeniu noriem spotrebiteľského práva. Tvrdenia žalovaného o neexistencii a nepreukázaní porušenia práv a povinností len odzrkadľujú jeho prístup k rešpektovaniu príslušných noriem spotrebiteľského práva a princípu ochrany spotrebiteľa. V zmysle rozhodnutia vydaného v základnom konaní je evidentné, že na súde úspešne uplatnila porušenie svojho práva, ako aj povinnosti žalovaného ustanovenej týmto zákonom, resp. osobitnými predpismi, čím naplnila hypotézu právnej normy uvedenú v § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje, aby rozhodnutie súdu v základnom konaní muselo výslovne obsahovať vo výroku porušenie konkrétneho ustanovenia. V zásade je v práve potrebné uplatňovať doslovný gramatický výklad. Pričom pri citovanom ustanovení § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa poukázala navyiac na formálno-systematický výklad (argumentum a rubrica), keďže účelom a zmyslom zákona je „ochrana spotrebiteľa“ a na nadpis § 3 predmetného zákona „Práva spotrebiteľa“. Nadpis a pomenovanie sú bezpochyby integrálnou súčasťou právneho predpisu, ktorým zákonodarca vyjadruje, že sa určité ustanovenia vzťahujú k určitej veci alebo inštitútu a spolu obsahovo súvisia. Je zrejmé, že uzatvorením spotrebiteľskej zmluvy zo dňa 27.09.2010 v rozpore so zákonom došlo preukázateľne k porušeniu spotrebiteľských práv a povinností žalovaným. Podľa žalobkyne je nepochybné, že rozsudkom vydaným v základnom konaní sa preukázalo, že žalovaný porušil svoju povinnosť ustanovenú v osobitnom predpise (porušenie zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 53 ods. 1 OZ a § 3 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Určovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a NZP je jedným z najtypickejších príkladov, ktoré § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa ako úspešné uplatnenie porušenia práv predpokladá. Porušením primárnej povinnosti zo strany žalovaného došlo k vzniku sekundárneho zákonného následku v podobe sankcie určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a NZP. Následné uplatnenie primeraného finančného zadosťučinenia na súde je len následkom vyplývajúcim z bezdôvodného ohrozenia práv

spotrebiteľa spôsobilého privodiť mu ujmu. V žiadnom prípade nemožno určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a NZP a nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia stotožňovať alebo považovať za „výhodu“, ale za „sankčný následok“ plynúci z primárneho právneho vzťahu, ktorý zavinením žalovaného nebol perfektný a bol spôsobilý privodiť spotrebiteľovi ekonomickú ujmu. Výška finančného zadosťučinenia nie je stanovená žiadnym vzorcom a závisí vždy od úvahy súdu. Jediným kritériom pre stanovenie výšky finančného zadosťučinenia je jeho primeranosť. Vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností daných spotrebiteľskými právnymi normami považuje uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia za adekvátnu. Uplatnená výška zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadosťučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Rovnako je potrebné podotknúť, že prípadné sankcie vyplývajúce z opatrení dohľadných orgánov by boli neporovnateľne prísnejšie. Uvedené finančné zadosťučinenie má tiež odradiť žalovaného, ale aj iných dodávateľov od porušovania práv spotrebiteľov. Záleží len na žalovanom, aby sa nedopúšťal recidívy v neprípustnom kontrahovaní v rozpore so záujmami spotrebiteľov. Primeranosť sumy 1.500,- Eur je vzhľadom najmä na postoj žalovaného a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem evidentne daná.

4. Žalovaný v podaní doručenom súdu dňa 04.01.2024 k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že trvá na svojom vyjadrení k žalobe v celom rozsahu. Žalobkyňa vo svojom podaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti ohľadne toho, na základe čoho a ako určila sumu 300,- Eur ako finančné zadosťučinenie a ani to, ako ju určila vo vzťahu k jednotlivým výrokom z rozsudku vydaného v konaní sp.zn. 8Csp/13/2022 vedenom pred Okresným súdom Bardejov. Žalobkyňa vo svojom podaní nepoprela tvrdenie žalovaného, že si napríklad uplatňuje duplicitnú požiadavku na primerané finančné zadosťučinenie na základe ustanovení článku 8 („dohoda o poskytnutí služby“).

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 13.02.2024, na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobkyne a právneho zástupcu žalovaného, pričom na pojednávanie sa dostavil právny zástupca žalobkyne. Právny zástupca žalovaného podaním doručeným súdu dňa 23.01.2024 ospravedlnil svoju neúčast' a súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti. Keďže boli splnené procesné podmienky na prejednanie veci v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného, súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

6. Na pojednávaní súd vykonal dokazovanie oboznámením listín a to rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 8Csp/13/2022-88, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

7. Rozsudkom Okresného súdu Bardejov č.k. 8Csp/13/2022-88 zo dňa 31.07.2023 vo veci žalobkyne proti žalovanému o určenie beúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a iné tunajší súd rozhodol takto:

„I. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 27.9.2010, je bezúročný a bez poplatkov. II. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300032205, zo dňa 27.9.2010, uvedená v článku 8, bod 8.1., v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je Veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 27.9.2010, uvedená v článku 8, bod 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia

revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 27.9.2010, uvedená v zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o., v Článku 14., Sankcie, v bode 14.1, v znení: „V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 23,725 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725 % p.a.)“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 27.9.2010, uvedená v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., v Článku 18. Riešenie sporov - rozhodcovská doložka, v bodoch 18.1, 18.2 a 18.2.1, v znení: „Akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo pred rozhodcom v rozhodcovskom konaní podľa rozhodcovskej doložky uvedenej v článku 18.2. tejto Zmluvy o RÚ. Výber jednej z alternatív riešenia sporov podľa tejto Zmluvy o RÚ spočíva na žalobcovi. Rozhodcovská doložka Akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené a s konečnou splatnosťou rozhodnuté v písomnom rozhodcovskom konaní pred jedným z nasledujúcich rozhodcov: - JUDr. Gustáv Ret, advokát zapísaný v Slovenskej advokátskej komore pod č. 0978, so sídlom Tomášikova 30, P.O. BOX, 830 00 Bratislava 3, - JUDr. Michal Krnáč, advokát zapísaný v Slovenskej advokátskej komore pod č. 2083, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina, - JUDr. Erik Končok, advokát zapísaný v Slovenskej advokátskej komore pod č. 4375, so sídlom Kocelova 9, 521 08 Bratislava, - Slovak arbitration court, s.r.o., IČO: 44 130 451, so sídlom Križná 56, 821 08 Bratislava, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka č: 52189/B V prípade, že postupne naraz nastane situácia, že ani jeden z hore uvedených rozhodcov nebude môcť prevziať funkciu rozhodcu v sporoch podľa tejto rozhodcovskej doložky, určí náhradného rozhodcu veriteľ.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.“

V odôvodnení rozsudku súd okrem iného uviedol nasledujúce:

„34. Zmluva podľa názoru súdu neobsahovala podstatné náležitosti, predovšetkým údaj o RPMN bol uvedený zjavne v neprospech spotrebiteľa, keďže jeho reálny údaj musel byť vo výške vyššej ako 65,12 % (keďže len samotný úrok bol vo výške 70,01 %) a teda zavádzal spotrebiteľku o výhodnosti úveru, že jeho RPMN je nižšia ako reálna. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RMPN) je najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru. Vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Obsahuje ročný úrok, úrok z úrokov, výšku úrokovej sadzby určenú v percentách, poplatky, ktoré sú spojené s úverom alebo pôžičkou, ktoré sú zvyčajne jednorazové (poplatok za poskytnutie úveru, za sprostredkovanie, administratívny poplatok), poplatky pravidelné, ktoré sa platia spolu so splátkou úveru v mesačnej/štvrtročnej periodicite (poplatok za úverový účet, poistenie schopnosti splácať úver), pričom tieto poplatky je potrebné pri každom úvere platiť, zaradiť do RPMN. Uvedená náležitosť je obligatórnou v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy a má minimálne následky spojené s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy (podľa uvedeného ustanovenia: „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“) spočívajúce v bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

35. Vychádzajúc z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z. z. údaj o termíne konečnej splatnosti musí byť uvedený určito, zrozumiteľne, presne a jasne, t. j. s uvedením presného dátumu obsahujúceho deň, mesiac a rok. Spotrebiteľ musí mať jasno už pri uzatvorení zmluvy, na akú dlhú dobu a dokedy ma úver splácať, pretože práve to je účelom citovaného zákonného ustanovenia. Takýto údaj v zmluve absentuje, navyše keďže chýba aj údaj o termíne splatnosti prvej splátky a termínoch splatnosti splátok úveru, aj jeho odvodený výpočet je nemožný. Poskytnutý úver súd preto posudzoval ako úver poskytnutý bez úroku a bez poplatku. Súd zastáva názor, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemusí síce byť obsiahnutá v jednom dokumente, ale ako vyplýva z odôvodnenia rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 v zmluve musí byť jasný odkaz na konkrétny dokument, ktorý by navyše musel byť odovzdaný žalobkyni ako spotrebiteľovi ešte pred uzavretím zmluvy, čo v prípade spomínaného oznámenia veriteľa nepochybne nebolo a ani nemohlo byť (z časového hľadiska) naplnené. V tomto smere súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp. zn. 1Co/34/2017 zo dňa 22.11.2017, Krajského súdu Košice sp. zn. 2Co/56/2014 zo dňa 02.07.2015 a Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.9.2012, sp. zn. 17Co/151/2012.

36. Ďalej treba uviesť, že výška poskytnutej sumy nezodpovedala reálne poskytnutej sume, keďže reálne žalovanej bola poskytnutá len suma 1.284,25 Eur. Zároveň zo Zmluvných dojednaní (čl. 17 spisu) je zrejmé, že obsahovala neprijateľné podmienky písané malým písmom, ktoré mali vplyv na posúdenie nároku žalobcu. Táto nedôslednosť pri posudzovaní podmienok vydania platobného rozkazu bez prihliadania na neprijateľnosť zmluvných podmienok a vôbec imanentných podmienok uzavretia zmluvy sa dá „zhojiť“ podľa názoru súdu prelomením účinkov právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu - platobného rozkazu vydaného súdnym úradníkom. (viď tiež napr. právoplatné rozhodnutie Okresného súdu Bardejov sp. zn. 6Er/21/2009).

37. Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky je tento daný priamo v § 3 ods. 3 zákona o ochrane spotrebiteľa a vyplýva aj z § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (k tomu pozri napr. aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/26/2016 zo dňa 28.2.2017). Okrem toho súd poukazuje na § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou. Poznámka pod čiarou k odkazu 18ba) poukazuje na § 137 písm. c) a d) CSP. Vychádzajúc z uvedeného súd zastáva názor, že na určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru nie je spotrebiteľ viazaný povinnosťou preukazovať naliehavý právny záujem.

38. Ďalej súd v uvedenom smere odkazuje na rozhodnutie uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019, sp. zn. 6 Cdo 27/2018 citujúc: „V preskúmvanej veci dovolateľ opodstatnene namietal nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Táto nesprávnosť bola daná posudzovaním veci podľa nesprávnej právnej normy, a to podľa ustanovenia § 137 písm. c) C. s. p., ktorého použitie v danej veci neprichádzalo do úvahy. Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) C. s. p. (predtým v zmysle § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku). K tomuto právnomu záveru dospel aktuálne najvyšší súd už v rozhodnutí z 28. februára 2019 sp. zn. 6 Cdo 127/2017, v ktorom uviedol, že ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem. Vychádza totiž z predpokladu, že dodávateľ porušuje svoju povinnosť nepoužívať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Je založená na protiprávnom konaní dodávateľa voči spotrebiteľovi. Kladným rozhodnutím o takejto žalobe sa priamo nedeklaruje (ne)existencia práva, ale sa deklaruje existencia nečestnej podmienky, ktorá je v spotrebiteľskej zmluve od jej vzniku. Možno ju uplatniť len v prípade spotrebiteľskej zmluvy a odlišným je aj účel, ktorému má slúžiť (jej cieľom je zabrániť používaniu neprijateľnej zmluvnej podmienky). Žaloba o vyslovenie, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná, je osobitným právnym prostriedkom ochrany spotrebiteľa, a to obdobne, ako je napríklad v prípadoch ochrany pred diskrimináciou považovaná za takýto osobitný právny prostriedok ochrany práva žaloba o vyslovenie, že bolo porušené právo žalobcu na rovnaké zaobchádzanie, alebo v prípadoch ochrany osobnostných

práv žaloba o vyslovenie, že určitý výrok je nepravdivý, resp., že bolo určitým spôsobom neoprávnene zasiahnuté do osobnostných práv. Povaha takejto žaloby ako osobitného právneho prostriedku ochrany spotrebiteľa (a teda nie ako určovacej žaloby) bola naznačená už v rozhodnutí najvyššieho súdu zo 14. septembra 2016 sp. zn. 6 Cdo 389/2015.

39. Podľa bodu 70. rozsudku SD EÚ, sp. zn. C-143/13, z 26.02.2015, zmluvné podmienky musia byť v každom prípade posúdené z hľadiska ich prípadnej nekalej povahy, ak by sa malo konštatovať, že nie sú formulované jasne a zrozumiteľne. Úver je odplatným právnym úkonom. Odplatu pri úvere, predstavujú za hlavný predmet plnenia úroky, so synonymami cena úveru, odplata za úver. Je potom otázne, čo je v predmetnej veci cenou úveru, keď zaň má spotrebiteľ platiť úrok za poskytnutie úveru aj poplatok za správu úveru. Ide o nekalú obchodnú praktiku, ako opticky znížiť percentuálne ročné vyjadrenie ceny úveru. Nakoľko je vyjadrenie ceny úveru, v časti poplatku neurčité a nezrozumiteľné, podlieha súdnej kontrole neprijateľnosti a je podľa môjho názoru neprijateľné. Zrozumiteľná je len odplata za poskytnutie úveru, vyjadrená ročným úrokom. Je potrebné zdôrazniť, že platná právna úprava na území SR (§ 2 písm. a/ zák. č. 258/2001 Z. z. účinného do 10.6.2010 a § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného od 11.6.2010), ktorá má svoj základ v predpisoch EÚ používa výlučne termín spotrebiteľský úver, pod ktorý spadá dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby, alebo v inej právnej forme resp. obdobnej finančnej pomoci. Z uvedeného vyplýva názor, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere bez ohľadu na formu a typ spotrebiteľského úveru, sa spravuje špeciálnymi ustanoveniami o spotrebiteľských zmluvách a podporne OZ.

40. V rozhodnutí R 68/2013 najvyšší súd uvádza, že v spotrebiteľských veciach klasická rímska právna zásada „vigilantibus iura scripta sunt“ („práva patria bdelym“ alebo „nech si každý stráži svoje práva“ alebo „zákony sú písané pre bdelych“) v konkrétnych súvislostiach ustupuje dôležitejšiemu princípu - princípu ochrany práv spotrebiteľa.

41. „Podľa dovolacieho súdu v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu (nie vždy splnenie dlhu má za následok zánik celého právneho vzťahu). Ako už bolo uvedené vyššie predmetná žaloba vychádza zo zákonnej požiadavky, podľa ktorej spotrebiteľské zmluvy nesmú zásadne obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky. To sa okrem iného prejavuje v povinnosti dodávateľa nepoužívať v spotrebiteľských zmluvách neprijateľné podmienky. V tomto prípade nejde o nárok z právneho vzťahu, ktorého právnym dôvodom je zmluva, teda o nárok vyplývajúci zo zmluvy, ale o nárok, ktorý vyplýva priamo zo zákona. V konaní o neprijateľnosť zmluvnej podmienky zánik záväzku splnením (prípadne aj zánik celého právneho vzťahu) nemôže mať žiaden vplyv na žalobcami uplatnený nárok a teda ani na ich vecnú legitímáciu. Žalobcovia preto aj v prípade, že nárok uplatnili žalobou po zániku záväzkového 6 právneho vzťahu, sú nositeľmi hmotného oprávnenia, o ktoré v konaní ide, a teda majú v predmetnom spore vecnú aktívnu legitímáciu. Opačný názor by v podstate znamenal odňatie možnosti spotrebiteľovi domáhať sa práva na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách žalobou na súde, čo odporuje čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky ako aj Smernici Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica“).“ (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019).

42. „Zavedenie osobitného konania podľa § 301 C. s. p. neznamena, že spotrebiteľ sa nemôže domáhať neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Právo súdu vysloviť v konkrétnom prípade neprijateľnosť zmluvnej podmienky ostalo aj po nadobudnutí účinnosti C. s. p. zachované, ale na rozdiel od rozhodnutia vydaného v konaní podľa § 301 a nasl. C. s. p. len s účinkami inter partes.“ (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 Ndc 20/2016 zo dňa 23.01.2017).

43. Ak je spotrebiteľovi umožnené domáhať sa svojho práva do budúcnosti napr. uplatnením si vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného alebo žiadať primeraného finančného zadostučinenia, je namieste aj predmetná žaloba o vyslovenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Je len na spotrebiteľovi, ktoré právo si zvolí, resp. ktoré právo z viacerých práv použije. Na primerané finančné zadostučinenie (relutárna satisfakcia) zákon explicitne vyžaduje úspech spotrebiteľa pred súdom. Niet žiadneho dôvodu z okruhu úspešne vedených vecí pred súdom vylučovať práve rozsudok o neplatnosti niektorej zmluvnej podmienky, ak ju spôsobil dodávateľ pri zanedbaní povinnosti postupovať s odbornou starostlivosťou (§ 7 ods. 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa). Za porušenie povinnosti postupovať s odbornou starostlivosťou treba považovať aj používanie neprijateľných zmluvných podmienok (§ 3 ods. 3 ZOS,

§ 53 ods. 1 OZ), nekalých obchodných praktík (§ 7 a nasl. zákona o ochrane spotrebiteľa), ale aj iné porušenie práv spotrebiteľa (viď uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/220/2012 z 30.08.2013).

44. Prostriedkami procesného útoku a procesnej obrany, ktoré boli stranami predložené a predstavujú totožné listinné dôkazy bolo preukázané, že zmluva o revolvingovom úvere neobsahuje všetky zákonom č. 129/2010 Z. z. stanovené obsahové náležitosti, a to konkrétne dodržanú údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a nesprávny údaj o RPMN, ktoré patria medzi nevyhnutné náležitosti zmluvy o úvere a ich absenciu zákonodarca spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

45. Žalovaný mal vedomosť o existencii právnej normy, ktorá pojednáva o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, pretože uverejnením právneho predpisu v Zbierke zákonov sa prezumuje, že táto skutočnosť sa stane známa všetkým, ktorých sa týka, o to viac podnikateľa, ktorý na základe tejto právnej normy postupuje pri vykonávaní svojej podnikateľskej činnosti.

46. Nadväzujúc na uvedené právne predpisy podporené rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR v naznačených súvislostiach súd zastáva názor, že určovací petit je relevantný a znamená odstránenie spornosti práva žalobkyne alebo neistoty v jej právnom vzťahu so žalovaným, jej právo ako právo spotrebiteľa domáhať sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru vyplýva priamo z právneho predpisu, a teda z § 11 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch. V záujme zabezpečenia právnej istoty žalobkyne - spotrebiteľky súd teda žalobe v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru žalobe vyhovel.

47. Ďalej sú predmetom sporu štyri zmluvné podmienky, ktoré už boli predtlačené zo strany žalovaného v texte zmluvy. Už táto skutočnosť sama o sebe vylučuje to, že by boli individuálne dojednané. Navyše nepredstavujú ani hlavný predmet plnenia, ani cenu a preto nie sú vylúčené zo súdneho prieskumu ich neprijateľnosti. Následne preto sa súd zaoberal tým, či predstavujú vyvážený právny vzťah medzi zmluvnými stranami a či nespôsobujú hrubú nerovnováhu v ich právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.

48. Pokiaľ ide o prvé dve namietané zmluvné podmienky v Zmluve o revolvingovom úvere uvedené v článku 8, bod 8.1., v znení:

„Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“, a v článku 8, bod 8.4., v znení:

„Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.“, tieto v zhode s návrhom žalobkyne považoval aj súd za neprijateľné, a to nielen s poukazom na to, že tieto údaje boli vpísané žalovaným až potom, čo mu došla oferta zo strany žalobkyne, pričom údaje ním vpísované boli dopísané až dňa 27.9.2020 (došlo teda k zjavnej zmene podmienok (oferty) pri schvaľovaní úveru), pričom neprijateľnosť týchto zmluvných dojednaní je podľa súdu nielen v samotnom predmete tohto

dojednania (opäť odkazujúc na skutočnosť, že zo strany žalobkyne nebola preukázaná akceptácia, teda že uvedené údaje zo strany žalovaného boli vpisované pred vypísaním návrhu žalobkyňou) a jeho cene, ale aj v okolnostiach aplikácie tohto ustanovenia. Vychádzajúc z obsahu tejto podmienky, táto má platiť aj v prípade, ak počas zmluvného vzťahu nedôjde zo strany dlžníka k požiadavke o vykonanie odkladu maximálne 3 akýchkoľvek splátok úveru. V realite teda môže nastať situácia, že dlžník bez obdržania protiplnenia poskytuje dodávateľovi plnenie. Súd Dohodu o poskytnutí služby napriek prehláseniu, že jej podpisom nie je podmienený podpis úverovej zmluvy, považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku sofistikovane umiestnenú do zmluvy samotnej, ktorej výšku poplatku ani žalobkyňa v čase vypisovania dokumentov nemala. Takáto dohoda podľa názoru súdu spôsobuje hrubú nerovnováhu práv a povinností účastníkov v neprospech spotrebiteľa. Uvedené zmluvné dojednanie nie je možné kvalifikovať ani ako individuálne dojednané, pretože za také sa považuje iba dojednanie, ktoré si vyhradí (požiada oň) sám spotrebiteľ, avšak v danom prípade z predložených listín nevyplýva, že by si uzavretie predmetnej Dohody výslovne vymienil žalobca, t.j. aby bola uzavretá z jeho iniciatívy a vzhľadom na charakter tejto Dohody, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou textu vopred predtlačeneho formulára žiadosti vyplňanej žalobcom o poskytnutie mu úveru, t.j. Dohoda bola súčasťou typovej spotrebiteľskej úverovej zmluvy zo dňa 27.9.2010, a to iba ako jeden z bodov jej textu (bod 8.), nemožno mať ani za to, že žalobca mal reálnu možnosť akýmkoľvek spôsobom ovplyvniť jej obsah. Takáto podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu práv a povinností účastníkov v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľná. Nemožno nespomenúť, že uvedené podmienky boli opakovane právoplatne vyhlásené za neprijateľné, a preto má žalovaný v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť zdržať sa používania takejto neprijateľnej podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Okrem uvedeného aj na podporu argumentácie súd odkazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/117/2017 zo dňa 30.11.2017, sp. zn. 2Co/38/2017 zo dňa 30.11.2017 a sp. zn. 23Co/87/2017 zo dňa 16.4.2018.

49. Pokiaľ ide o tretiu namietanú zmluvnú podmienku v Zmluve o revolvingovom úvere, uvedenú v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. v článku 14. Sankcie, bod 14.1., v znení:

„V prípade omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru alebo jej časti je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť Veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % dlžnej sumy za každý deň omeškania (t. j. 23,725 % p.a.). Ak sa z dôvodu omeškania Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) s úhradou splátky úveru o viac ako tri mesiace stali podľa článku 13. ods. 13.1. písm. a) tejto Zmluvy o RÚ okamžite splatnými všetky záväzky Dlžníka (Spoludlžníka 1, Spoludlžníka 2) podľa tejto zmluvy, je Dlžník (Spoludlžník 1, Spoludlžník 2) povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 0,065 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725 % p.a.).“, aj tu má súd za to, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku.

50. Pri posudzovaní, či sa v rámci spotrebiteľskej zmluvy nejedná o neprijateľnú podmienku, je nevyhnutné vychádzať z toho, že ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všeobecnými formulárovými klauzulami, alebo ju odmietnuť. Z pozície ochrany spotrebiteľa na plnenia cieľom EÚ vo sfére vysokého záujmu na ochrane spotrebiteľa je potrebné takúto podmienku vyhlásiť za neplatnú. Zmluvnú pokutu v danom prípade nie je možné považovať za individuálne vyjednanú, pretože ako úverová zmluva, tak aj zmluvné podmienky sú typickými štandardnými formulárovými listinami, ktoré podliehajú súdnej kontrole. Dohodnutá zmluvná pokuta je preto podľa súčasnej súdnej praxe považovaná za neprijateľnú, lebo bola vopred zo strany žalovaného naformulovaná bez možnosti ovplyvnenia zo strany spotrebiteľa. Súd je preto toho názoru, že zmluvná podmienka v čl. 14. Sankcie, v bode. 14.1. v zmluvných dojednaniach spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je neprijateľná.

51. Na podporu argumentácie súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.10.2020, sp. zn. 12Co/33/2020, ktorý k totožnej zmluvnej podmienke uviedol: „Vo vzťahu k napadnutému výroku III. odvolací súd uvádza, že ani v tomto prípade neobstoja odvolacie námietky žalovaného o primeranosti zmluvnej pokuty, ktorá bola dojednaná vo výške 0,065% denne z dlžnej sumy (t.j. 23,725% ročne), pretože aj v tomto prípade ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku spôsobujúcu nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti záveru súdu prvej inštancie dodáva, že uvedená zmluvná podmienka je navyš

pomerne sofistikovane ukrytá do rozsiahlych a drobným písmom písaných zmluvných dojednaní, pričom Občiansky zákonník vyžaduje pre platné dojednanie o zmluvnej pokute (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka) písomnosť, teda osobitnú pozornosť zmluvných strán. Zo zaradenia uvedeného ustanovenia o zmluvnej pokute do Zmluvných dojednaní vyplýva, že žalobkyňa ako spotrebiteľka nemohla mať vedomosť a nemohla ani predpokladať, že súčasťou Zmluvných dojednaní k zmluve budú aj ustanovenia o zmluvnej pokute, pretože zmluvné dojednania či všeobecné zmluvné podmienky vo všeobecnosti slúžia na úpravu dojednaní najmä technického charakteru. Z uvedeného dôvodu by preto tieto podmienky nemali slúžiť na to, aby boli do nich v často zložito a neprehľadnej formulovanej podobe zakomponované a ukryté dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých dodávateľ predpokladá, že uniknú pozornosti spotrebiteľa. V prípade, ak aj tak dodávateľ koná, možno konštatovať, že sa v právnom vzťahu nespráva poctivo, a preto potom takémuto dojednaniu nemožno priznať právnu ochranu. Odvolací súd poukazuje na to, že súdna prax dospela k tomu, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže byť zmluvná pokula dojednaná len v tej časti zmluvy, na ktorú spotrebiteľ pripojuje svoj podpis. Navyiac, ak podľa názoru odvolacieho súdu výška zmluvnej pokuty 23,725% ročne je neprimerane vysoká po zohľadnení úrokov z omeškania a ostatných nákladov, ktoré bola tiež žalobkyňa ako spotrebiteľ povinná platiť. Z uvedených dôvodov preto nemožno prisvedčiť odvolacej argumentácii žalovaného ohľadom primeranosti zmluvnej pokuty vo vzťahu k tomu, že táto nepresiahla výšku trojnásobku úrokovej sadzby úroku z omeškania“. Prvoinštančný súd sa s týmito dôvodmi v celom rozsahu stotožňuje.

52. Pokiaľ ide o štvrtú namietanú zmluvnú podmienku uvedenú v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., v Článku 18. Riešenie sporov - rozhodcovská doložka, v bodoch 18.1, 18.2 a 18.2.1, v znení:

„Akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo pred rozhodcom v rozhodcovskom konaní podľa rozhodcovskej doložky uvedenej v článku 18.2. tejto Zmluvy o RÚ. Výber jednej z alternatív riešenia sporov podľa tejto Zmluvy o RÚ spočíva na žalobcovi.

Rozhodcovská doložka

Akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami tejto Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ budú riešené a s konečnou splatnosťou rozhodnuté v písomnom rozhodcovskom konaní pred jedným z nasledujúcich rozhodcov:

- JUDr. Gustáv Ret, advokát zapísaný v Slovenskej advokátskej komore pod č. 0978, so sídlom Tomášikova 30, P.O. BOX, 830 00 Bratislava 3,
- JUDr. Michal Krnáč, advokát zapísaný v Slovenskej advokátskej komore pod č. 2083, so sídlom Vojtecha Tvrdého 793/21, 010 01 Žilina,
- JUDr. Erik Končok, advokát zapísaný v Slovenskej advokátskej komore pod č. 4375, so sídlom Koceľova 9, 521 08 Bratislava,
- Slovak arbitration court, s.r.o., IČO: 44 130 451, so sídlom Križná 56, 821 08 Bratislava, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka č: 52189/B

V prípade, že postupne naraz nastane situácia, že ani jeden z hore uvedených rozhodcov nebude môcť prevziať funkciu rozhodcu v sporoch podľa tejto rozhodcovskej doložky, určí náhradného rozhodcu veriteľ.“, aj v tomto prípade súd vyhovel žalobkyni. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný ako dodávateľ preukázateľne nevysvetlil spotrebiteľovi, teda žalobkyni význam rozhodcovskej zmluvy, nepredstavil jej pravidlá podľa ktorých sa bude viesť súkromný súdny proces a nedal jej preukázateľne poučenie o tom, aby sa vôbec pre takýto postup mohla rozhodnúť. Neobstojí pritom ani argumentácia žalovaného o tom, že došlo k zmene právnej úpravy s účinnosťou od 1.1.2015 zákona č. 335/2014 Z.z., keďže uvedené podmienky rozhodcovskej doložky boli naoktrojované a možnosť aj v ustanovení § 72 ods. ods. 8 zákona č. 335/2014 Z.z. už uvažuje s riadne dohodnutou individuálne vyjednanou rozhodcovskou doložkou a výzvou na ňu nadväzujúcou, ktorá stále ráta len s rozhodcovským konaním. Argumentačne súd odkazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Co/58/2016 zo dňa 28.2.2017, s ktorého závermi sa stotožňuje a na ne odkazuje.

53. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd žalobe v celom rozsahu vyhovel.“

8. Rozsudok Okresného súdu Bardejov č.k. 8Csp/13/2022-88 zo dňa 31.07.2023 nadobudol právoplatnosť dňom 22.08.2023.

9. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „zdrúženie“) a označovanie výrobkov cenami. Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

10. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Zdrúženie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne vyplývajúci z § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

12. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Práve inštitút relatívnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

13. Z vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňa úspešne uplatnila porušenie svojich práv ustanovených osobitným predpisom v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov sp.zn. 8Csp/13/2022. V predmetnom konaní sa žalobkyňa voči žalovanému domohla určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov na skutkovom a právnom základe, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi stranami sporu neobsahovala obligatórnu náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) a f) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Uvedená vada zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobila, že predmetný úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.). Zároveň sa žalobkyňa v predmetnom konaní domohla určenia štyroch neprijateľných zmluvných podmienok podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a to ohľadne zmluvného dojednaní o poskytnutí služby spočívajúcu v odklade splátok za odplatu, zmluvného dojednaní o započítaní pohľadávok, zmluvného dojednaní o zmluvnej pokute, zmluvného dojednaní o rozhodcovskej doložke. Žalobkyňa teda relevantným spôsobom preukázala porušenie zákonnej povinnosti dodávateľa poskytnúť spotrebiteľský úver v súlade s právnymi predpismi, predovšetkým v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a bez neprijateľných a teda neplatných zmluvných podmienok a od spotrebiteľa nevyžadovať tú časť plnenia, na ktoré pre neplatnosť konkrétnych zmluvných podmienok nemá nárok. Žaloba je preto čo do základu nároku žalobkyne dôvodná.

14. Keďže výška primeraného finančného zadosťučinenia nie je predmetom žiadnej právnej úpravy, súd v rámci voľnej úvahy vyhodnocuje primeranosť s ohľadom na konkrétne okolnosti veci. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo

povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z hypotézy právnej normy v časti, na základe ktorej možno priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom (zákonom č. 250/2007 Z. z.) a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva, alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z., alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká konkrétna majetková ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

15. Vyhodnotiac všetky okolnosti prípadu súd považoval za primerané finančné zadosťučinenie vo výške 500,00 Eur v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., a to za určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov vo výške 100,00 Eur, a za každé určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky vo výške 100,00 Eur (t.j. 4 x 100). Súd bral do úvahy tú skutočnosť, že dodávateľ pripravil zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá nemala všetky náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a zároveň obsahovala neprijateľné podmienky ohľadne dojednaní o poskytnutí služby spočívajúcu v odklade splátok za odplatu, dojednaní o započítaní pohľadávok, dojednaní o zmluvnej pokute, dojednaní o rozhodcovskej doložke a to napriek predchádzajúcim rozhodnutiam súdov Slovenskej republiky, ktoré vyhlasovali tieto zmluvné podmienky za neprijateľné. Žalobkyňa sa v základnom konaní súdnou cestou domohla voči žalovanému ochrany svojich práv a to jednak určením, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, keďže zmluva o úvere neobsahovala všetky zákonom vyžadované náležitosti a ďalej určenia štyroch neprijateľných zmluvných podmienok. Preto pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia ako nemajetkovej ujmy súd považoval za dôvodné zohľadňovať satisfakčnú, ale hlavne tiež sankčnú funkciu primeraného finančného zadosťučinenia, ktorej podstatou je odradiť dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči spotrebiteľovi. Súd je tak toho názoru, že celková suma 500,00 Eur ako finančné zadosťučinenie (t.j. 100,00 Eur za určenie úveru za bezúročný a bezpoplatkový a 100,00 Eur za každý zo štyroch určených neprijateľných zmluvných podmienok), je primeraná pre dovŕšenie satisfakcie porušených práv žalobkyne ako spotrebiteľa tak, že svojím účinkom prispieva k upusteniu od uplatňovania obdobných nekalých praktík voči iným spotrebiteľom. Vzhľadom na konkrétne okolnosti súdnej veci tak priznaná suma 500,00 Eur, zodpovedá zákonom akcentovanej ochrane spotrebiteľa, a má aj dostatočnú sankčnú funkciu, aby žalovaný od obdobného konania v budúcnosti upustil. S poukazom na uvedené súd prvým výrokom rozsudku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 500,00 Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia a v prevyšujúcej časti o zaplataenie 1.000,00 Eur žalobu II. výrokom ako nedôvodnú zamietol.

16. Záverom súd uvádza, že už podľa konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne).

17. Podľa § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

18. Podľa § 255 ods.1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa bola v konaní čo do základu nároku úspešná v plnom rozsahu, pričom výška priznaného finančného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu, preto súd priznal žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Bardejov, v 3 písomných vyhotoveniach (§ 362 ods.1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Podľa ust. § 365 ods.1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods.2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods.3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. - o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).